

TÝPKO

8.12.2003

207

Úvodníček

A jsou tu Vánoce. Maminky pečou cukroví, tatínkové shánějí dárky a děti, pokud nezlobí, tak čumí na televizní pohádky. No prostě krásná sváteční idylka.

Vánoční svátky si užijte, moc nezlobte a do roku 2004 vykročte s chutí a dobrou náladou.

Nás oddílové Vánoce čekají tento víkend. Zajisté si již připravujete dárečky, ozdoby na stromeček a myslím, že je vyhlášena mezdružinová soutěž o nejlepší cukroví. Tak s chutí do toho, ať mám co ochutnat.

Chtěl bych ještě připomenout, že přihlášky na jarní tábor se již mely dávno odevzdat, ale zatím se jich na klubovně moc nesešlo.

Kosa

Strašecie Novéau

Tak to byl zase jednou uspořádán výlet do Nového Strašecí, jak již chápavější pochopili z nadpisu. První sraz byl u klubovny, ten druhý pak na o něco zajímavějším místě, na nádraží v Dejvicích. Tam mají alespoň automat na čokoládu, kdežto u klubovny je akorát hromada sutin. Odtud: Praha-Veleslavín, Praha-Ruzyně, Hostivice, Jeneč, Unhošť, Kladno, Kladno-Rozdělov, Kamenné Žehrovice, Kačice, Stochov, Rynholec a už jsme tady. Vystoupili jsme z vlaku, snad si tam nikdo nic nezapomněl a okolo místního domu hrůzy (bývalého hostince) jsme vyrazili vzhůru do centra Strašecího N.

Cestou jsem se dozvěděl zajímavou

novinku, že „Thank you very much“ neznamená „Mockrát Ti děkuji“, ale „Děkuji Ti velká moucho!“ To mi zpestřilo tu dlouhou cestu, během které jsme vystoupali do centra a přes náměstí kolem SVOPu a dále krásného hokejového stadionu až k malé přízemní stavbě Domu dětí a mládeže. Zde jsme měli být ubytováni, ale bohužel jsme měli na asi dvě hodiny smůlu, jelikož zde právě probíhal kurz čehosi, což bylo označeno jako CLOGGING. Nevím, co to přesně znamená, ale paní vedoucí tohoto kurzu na mě křičela akorát DVEŘE. Zminěné dvě hodiny však rozhodně nebyly promrhaný čas, ale naučili jsme se za tu dobu několik základních věcí pro práci se strašáky a pojedli svá večeřovací tělesa.

Po skončení onoho podivného kroužku jsme byli vpuštěni dovnitř a vybrali si svá místečka ke spánku. Po usídlení se ve spacákovacím přístroji jsme byli uspáni pohádkou Pulpuk, pes na hraní od Miloše Nesvadby.

Ráno jsme byli vzbuzeni a nasnídali se. Jídlo bylo sice ve znamení TESCO PARTY, ale tato snídaně byla ještě normální. Shlédlí jsme několik dílů skvělého seriálu Červený ptaslík, oblékli se a vyrazili okolo Pátecké lísy na Revničovské nádraží, jelikož měla přijet expedice z Prahy a ta nám měla pomoci při hledání strašidel.

Bohužel jsme trochu nestíhali, a tak jsme si to museli zkrátit bažinou, hustníkem a potůčkem, ale za pomocí žlutých kourových signálů jsme se v pohodě dostali na tu správnou cestu, kde zrovna procházela ona expedice, a tak jsme se mohli do boje se strašidly pustit společně. (To je holt Kokešova

synchronizace, souhlasné mmmm)

Úkol č.1 byl splněn a někteří strašáci byli pochytnáni. Bohužel jen ti méně nebezpeční, a tak nám nezbývalo nic jiného, než se před těmi nebezpečnějšími schovávat. Ještě máme sonar. Oběd ve znamení TESCO a pak už se to rozjelo. U Leontýnského potoka nemůže být nic jiného než Leontýnský les a v něm Jeňour a Muřena. Chatrče na obranu postaveny, perníček chycen, Leontýnka vyvolána a může se jit dál, teda spíš zpátky. Dostali jsme se opět na nádraží, kde (jak jsme zjistili) v místním domu hrůzy bylo sídlo duchů a starého kozla, který se Cvaldovi tak líbil, že po něm smrděl ještě hodně dlouho. Mise úspěšně splněna, duchů síla zmařena. Všechno jsme to vyhráli a naši skvělou expedici pošleme zas do Prahy.

Po návratu do našeho kutlochu jsme si dali moc dobrou večeři a pro dnešní večer

se Miloš Nesvadba proslavil dílem Kuře Cupity, které se vylíhlo z hranatého vejce.

Ráno jsme už nebyli vzbuzeni, ale normálně jsme vstali a dali si nutričně i senzoricky hodnotnou snídani. Poté opět několik dílů seriálu Prasený Červeslík.

Venku byla totální mlha a vůbec bylo hnusně, a tak jsme se rozhodli, že cílem naší výpravy bude rozhledna. Cesta byla dlouhá, a přestože jsme šli okolo několika vrakovišť, tak si Albín na tunning svého červeného vraku nic nevzal. Asi nechtěl vést příliš dlouhou seznamku s hlídacím psem. Modrá tur. zn. nás zavedla z kopce dolů k rybníku, s lehkým ledovým škraloupem. Bylo rozhodnuto, že zde si tepelně opracujeme moučné TESCO páry. Nasbírat dříví, rozdělat oheň, najít klacek na opékání. Párky již všem šustí, stačí je jen sníst. Uhasit oheň, ale co s dřívím? Nosit ho do lesa

je přece zbytečnost, tak ho naházíme do rybníka, to je to nejlepší, co

místním, v zimě bruslícím chatařům, udělat. Tak jsme si vytvořili

akový soukromý sci-fi prales.

Kosa s Kokešem šli na hráz, prý fotit ondatru. Fotka se povedla, je k mání na klubovně nebo u Kosy, to nevíme. Vyrazili jsme dál.

Na každé křížovatce je nutno vykonat rituál, protože strašáci jsou sice pryč, ale co když stihli zavolat posily. Po silnici chodte vlevo, protože jedině tak se bezpečně dostanete do restaurace U Highwaye.

Zde nám byl nabídnut čaj a jídlo číslo 120, tedy palačinka s marmoškou.

Přes pole a kolem zavřené rozhledny (což některým moc nevadilo) se vracíme zpět do Nového S. K večeři máme něco dobrého, ohněstrůjné kratochvíle a Kosovo kino.

Druhý den pro zdejší Kočovníky znamená po noci ráno, a protože je poslední, tak se musíme sbalit, hezky po sobě uklidit, dát si k obědu sušenky a poslušně odjet domů.

Ikarus

Nocovali jsme totiž v jejich klubovně. A nocovali jsme až do rána.

Ještě než přišlo ranní vstávání, přišla myš (či podobný hlodátor) a rachotila pod skříní. Naštěstí jsem si myslí, že ty zvuky vydává déšť, takže jsem mohl v klidu dospat. Nu, pak jsme vstali, najedli se, vzali draky a vyrazili do okolí. Bloudili jsme vesnicí, až jsme dobloudili k rodinnému domečku, za kterým byla nechutná mokrá tráva. Takže tudy ne, zpět. A vtom se to stalo. Z okna domečku vykoukla ženská a drze se zeptala: „Co tam děláte?“. Vlídny a mírumilovný Pídler jí slušně

Novostrašec ko počtvrté

Nikdo neví, jak se to stalo, koho to napadlo a jaký to má smysl, ale na předvánočnobesídkový výlet se opět jelo z Dejvického nádraží směrem na Nové Strašecí. Tentokrát byly naším cílem Tuchlovice, akorát že tam nějak nebylo nádraží, takže jsme museli vystoupit ve Stochově a zbytek dojít pěšky. V Tuchovicích nás očekávala Máňa, což bylo zajímavé stvoření z tamního oddílu.

odpověděl: „Co je vám do toho.“ Ženská se nemilosrdně zeptala znova a Pídler opět projevil dobrou vůli a ochotně jí ještě jednou odpověděl. Ženský to ale pořád ještě nestačilo, očividně se chtěla hádat, navíc se do toho vložil její manžel. Proběhla krátká rodinná porada („Co je?“ „Čmuchaj tam.“ „Jdu dolu“) a pán se vskutku objevil dole. Neváhal a také se zeptal, co tam děláme. A dozvěděl se. Dále následovala postupná změna barvy pánova obličeje, během které probíhala velmi zábavná debata. Po chvíli už pán pouze opakoval výroky Pídlera a Kosy, což byl signál k odchodu. Obešli jsme blok a

konečně vyšli z vesnice. Šli jsme směrem k haldě, kterou si pamětníci připomínají coby místo natáčení filmu Na suchu. Pod haldou byly kolejničky, což nás zlákalo a

oblíbené špekáčky z Penny marketu se Tesco nehrabe. Po obědě jsme vyrazili kolem poddolované oblasti dálé kolem haldy, což byl nejspíš cíl vycházky – obejít haldu. Po cestě jsme využili příležitosti projít se po podzimním rozbahněném poli a utvořit tím na svých botách elegantní podpatky, které je možno v případě nebezpečí vystřelit protivníkovi do tváře. Pak jsme

vlezli jsme k nim. Bohužel na nich nebyly žádné vozejčky ani něco podobného, akorát různá čísla časopisu Odborář z dob minulých. Pokračovali jsme dále po cestě kolem haldy. Cesta byla lemována nechutnou skládkou. V závěru přijeli podobně nechutní pánev a začali se ve skládce přehrabovat. Ale to už byl čas oběda a tak jsme vlezli do lesa, ve kterém jsme na posledním výletě ven spali, nasbírali dřevo a pokoušeli se zapálit oheň. Nikoho nenapadlo dřevo před použitím pořádně vyzdímat, takže rozdělávání ohně trvalo tak báječně dlouho. Nakonec došlo ke vzplanutí a opečení špekáčků. A jakožto znalec musím říct, že to sice nebyly papírové buňty jako minule, ale na mé

došli ke zrušené vlečce a rybníku, který vyloženě lákal k vykoupání. Na bahenní koupel ale zrovna nikdo neměl náladu, takže jsme šli dál, zpátky směrem do Tuchlovic. Večer bylo promítání Pianisty a pak dobrou noc.

Nedělní ráno přišlo asi v jedenáct. Vyrazili jsme na krátkou procházku k mostu s parabolickým obloukem, dále

pak k novému mostu na zrušené trati, po které jsme došli až do místa, kde jsme se s tratí rozloučili a vrátili se zpátky do Tuchlovic. Naposledy jsme si důkladně prohlédli klubovnu. Pak přišla Máňa a my prchli do Prahy.

Z donucení podepsaný Kokeš

Z Kanadského Srubu

Jeden den jsem se rozhlížel ze srubu na krajinu, a hele, něco mi překáží ve výhledu. Kabely! Dráty! Jeden velký rozdíl mezi Kanadou a Čechy je, že v Kanadě jsou všude natahané dráty na elektriku, telefon, internet a bůh ví co ještě po sloupech. Myslím jsi, že to je kvůli dostatku místa a rozvoje Kanady podél železnic. Kde něco bylo, a když tam lidí chtěli tak se tam postavila železnice. Když to bylo důležité místo tak se prostě na stromy okolo železnice natahaly dráty, cesta už byla udělaná a bylo hotovo.

Když to místo nebylo důležité tak se tam nikdo netahal s drátem, a s železniční dráhou už vůbec ne. A železnice se roztahovali a pak taky silnice, a všude byly stromy, tak dráty se natahovaly dál a dál a najednou byly všude zadrážtovaná města a nikomu se to nechtělo předělávat tak se to tak nechalo a skoro všude to pokračuje. Protože Kanada je plná i stromů, potom kde jsou stromy jsou kabely, a kde jsou stromy jsou veverky, můžeme usoudit, že kde jsou kabely jsou veverky. A je to tak, veverky běhají po kabelech a používají je jako dálnice mezi stromama. Musím přiznat, že nepíšu vo-

veverkách a kabelech protože mně to napadlo jen tak. Všechno to souvisí, jeden den mi nešel internet, což není nic neobvyklého, ale tentokrát to bylo moc dlouho a bez logického vysvětlení. Tak jsme zavolali firmě na internet, za pár dní přišel chlap, vylez na sloup, opravil to, slezl a prozradil co se stalo. Veverky sežraly kabel a přerušily spojení, a jim se nic nestalo. Vod tý doby co to tam ten machr spravil internet jede dál, a my jen doufáme, že veverky přejde hlad. Pozdravujte české veverky a jestli jsem se nespletl tak příští Týpko bude až po vánocích tak vám přeji veselé vánoce.

(Kde je te krásná fonetická Hžebíkova čeština ?? Kosa)

Zase foto!

Vítám vás u předvánočního vydání rubriky fotek pro všechny úspěšné Kočovníky. Jelikož se nám ty Vánoce tak nějak blíží a svatý Martin s tím sněhem pravděpodobně zabloudil někam do tropů, kde díky tomu zažili sníh v létě i bez Ferrera, rozhodl jsem se, že sníh nadělím alespoň obrazově. A když už sníh, tak z vánoční besídky. Nebylo to jednoduché vybírání – na minulých vánočních besídkách sníh buď nebyl, nebo neexistuje žádná fotka z venkovní části výletu. Úspěch jsem měl až u fotek z roku 1995 (sněhu tam sice moc vidět není, ale nevadí), takže

dnešní fotka je celkem archivní. Nicméně hlavního aktéra asi všichni poznají...

Našemu fotografovi se již před několika lety podařilo získat senzační (jako vždy) snímek. Vzhledem k tomu, že však jde o téma, které je pro vědecké okruhy těžko stravitelné, neodvážili jsme se fotografií doposud otisknout. Nyní již snad užrál čas, a proto se fotografie objevuje na stránkách našeho časopisu. (Dříve než se pustíte do čtení, přesvědčte se prosím, že toto číslo Týpka nečtete najednou s větší skupinou lidí – mohlo by dojít k davové panice. Děkujeme.) A co že to na té fotografii vlastně je? Podařilo se nám dokázat existenci strašidla (tentot termín znáte pravděpodobně pouze z pohádek, nyní se však stává realitou) zvaného Hejkal, spisovně též Hýkal. Na obrázku je zachycen při činu – křepčí v lesích a vydává děsuplné zvuky a straší tak nic netušící pocestné. V levé části obrázku je vidět jedna z jeho obětí, která pod tlakem skřeků zkameněla. Z čeho jsme ale poznali, že se jedná o skutečného Hejkala? Odpovídí může být úryvek z relace Policie radí, pátrá, informuje: „...nosí černé holiny, světlé džínové

kalhoty a červenomodrou šusťákovou bundu. Na hlavě má červenomodrou zimní čepici. Pravděpodobně je ozbrojen akustickou kytarou. Vzhledem k velkým hlasovým dispozicím je velmi nebezpečný. Naposledy byl viděn... atd.“ Nyní již nemůže být o jeho totožnosti pochyb. Proto na procházkách do lesa dbejte zvýšené opatrnosti. Veselé Vánoce přeje:

fotomontér Marcel

Ikarusovo ok énko

Džus lidi, přináším vám další sqělé vtipy, takže se pohodlně usaďte a poslouchejte. Teda čtěte.

Slyšeli jste tu zprávu o to Australanovi, jak se zabil? Já jo, on si kupil prý nový bumerang a ten starej zahodil!

Dežo krade v obchodě, a už mu nestáčí igelitky, tak zajde za prodavačkou a říká jí: „Hele vole, naval igelitku.“ Na to prodavačka odpoví: „A nemohl byste to říci trochu slušněji, co třeba kouzelné slovíčko.“ Chvílka zamyslení a pak Dežo odpoví: „Abraka dabraka hele vole naval igelitku.“

Babička: „Pepíčku, proč jsi tak smutný, copak se ti nelíbilo to, co ti tatínek dal k Ježíšku?“ Odpověď: „Ale jo babi, jenže tatínek mi sliboval hory-doly a nakonec jsem dostal atlas Naše horstvo.“

To bylo, co! Tak zase po Vánocích. Čaj!

Ikarus

Luštěnky

Jistě se vám minulý měsíc stýskalo po luštěnkách, které vlivem nedorozumění chyběly. Tento měsíc ale nechybí a jsou tu v plné síle.

Moje zásoba přísloví a rčení není sice bezedná, ale nemusíte se bát, ke dnu se jen tak nepropracujeme. Pro dnešek tu mám opět dvě.

Náraz akustických vln, šířících se ze zdroje v lidském hrdle, se odrazí od bariéry kompaktní hmoty a síla i kvalita zpětné vlny je adekvátní původnímu impulsu.

Při nadměrném zvyšování pohybu dolních končetin ve značném časovém rozpětí za účelem dosažení naplnění sloučeninou vodíku a kyslíku křívule s držadlem dojde jednoho dne k uvolnění molekul spojujících tuto křivuli s oním

vzhledem k tomu, že k nim nemám řešení, je možné, že odhadnu správné znění špatně. Pokud se tak stane, tak mě prosím upozorněte.

A nějaké ryze vánoční luštěnky:
Kapřici. Jen jeden z kapílků nemá sobě

podobného. Který z nich to je?

Dětičky. Které z dětiček dostane k vánocům nějaké dárky?

Stroměčky. Najděte 10 rozdílů mezi vánočními stromečky

(Takže řešení: 1.Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá, 2.Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne.)

Morče

Vánoční soutěž

(mezidružinová)

Dobrý den, vítám Vás při čtení tohoto skvělého plátku a zvu Vás k účasti na Vánoční mezi družinové soutěži. Vaše pozornost se jistě soustředí k vánočním svátkům, které jsou téměř za dveřmi, a proto vyhlašujeme soutěž o nejchutnější cukroví. A když už jsme u toho, tak i o nejhezčí cukroví (rozdíl je jasný perníčky jsou na chuťnic moc, ale dají se vyzdobit celkem slušně). Další část soutěže je o nejdelení řetěz na vánoční strom a nejhezčí vánoční ozdobu. Možností, kde se

držadlem, čímž se jmenovaný předmět rozdělí na dva segmenty

Přísloví mám sice dost, ale ta jednoduchá už jsem pomalu vyčerpala. A

zúčastnit, je více než dosti a odměny jsou v každé kategorii velmi zajímavé někdy až chutné. Malé pravidlo nakonec: hodnotí se pouze výrobky, na kterých se podílela (pokud možno) celá družina. Výrobky vašich babiček, tetiček i maminek rádi ohodnotíme, leč soutěže se nemohou zúčastnit. Již nyní se velmi těšíme na vaše výrobky.

BZU (Zuzana)

Historka mačistra vitae

Nazdárek! Tak a jedeme dál...dnešní příspěvek je z dob dávno, dávno minulých, dnes ovšem doslova. Jde totiž o starovéké

Řecko. Následující chvilka poezie je sice od „básníků“ žijících ve 20. století (1989), ale jinak k nerozeznání od té pravé řecké. To bylo tak, že jednou se dav takovýchto básníků- táborníků sešel na Hlavním nádraží a vyrazil do vlaku směrem na Dolní Bečvu, tam se pak utábořili a začali znova od začátku. Byli totiž uprchlíci z Athén, které zrovna v tu dobu sužovala morová epidemie (ta proběhla Řeckem v 6.st. př. n. l.)...tak a tady jsou ukázky:

Oslavné písň bohu Diovi

Ó Die,
Dnes začal krásný den olympijského kláni.
Obلاқа zahalila zářící kotouč,
osvětlující odvážné démy.

Déšť zháší olympijský oheň a kráti den,
kdy zbraně konečně zmlkly.

K oltáři Diovu dáváme zbožně oběti,
když zástupy žen, dětí, kmetů
žádají odhalení zářící oblohy.

Ó Die, dej dokončit onen den,
Kterým Dia oslavujem.

Tuto báseň stvořil kmen Mustangů

Ó Zeus démy kočovné kárá,
poslal zlý déšť, zlobu dává.

Die, žádáme odpusťení,
které zlé změní.

Ó kéž ohromný kotouč zářivý

Zavládne dálkami oblohy.
Ochraniuj olympijský oheň,

značící zem, která vládne klidem.

Autorem této ukázky jsou Panteři

Ó Die, když démy zápasily o zlato, zastihl zemi
déšť.

Ó Die, zastav déšť, který zastihl olympiádu.

Když odezeneš ze země déšť, dostaneš od
dém dary.

Děkujeme za odehnání deště ze země.

Toto je od Myšáků

Ó Die,
odved' déšť
od olympiády.
Obětujeme oběd!

Nu,a toto je dílem Orlíků a Kamzíků

(Poznámka: démy = starovéké územněsprávní jednotky obdobné současným krajům nebo okresům, démy na sobě ovšem byly navzájem nezávislé)

AnežKA

Pranostikon

Překulil se nám prosinec a s ním se přikutálely i svátky a různé pranostiky. Já jsem zatím Mléčnou dráhu neviděla, ale jestli vy ano, tak si vzpomeňte, jestli byla jasná, protože „mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím roce úroda krásná.“ Možná nás čeká špatný rok, protože „není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.“ V prosinci taky slavíme Vánoce a

Silvestra, proto čtěte: „Na Štědrý večer hvězdičky - ponesou vajíčka slepičky.“ „Když na Silvestra ráno sluní, v noci prudký vítr zavěje, není na vína hrubé naděje.“ V tomto měsíci slavíme hlavně Vánoce a víte, jak se slaví Vánoce třeba ve Švédsku, v Nizozemí nebo v Mexiku?

Ve Švédsku panuje sváteční atmosféra od první neděle adventní až do 13. ledna. Oslava Božího narození začíná na Štědrý den a končí Třemi králi. Na rozdíl od nás se však skoro nikdo na Štědrý den nepostí. Ve tři hodiny je oběd, většinou šunka a sladký domácí chléb. Poté se rodina shromázdí u stromečku a čeká na dárky. Ty však nenosí Ježíšek, ale skřítkové. Zejména katolíky, a není se co divit, šokuje, že nejčastějším symbolem švédských Vánoc je kulačoučké prasátko. Zřejmě pozůstatek pohanských obětí z dávnověku.

V Nizozemsku jsou důležité i některé další dny. Šestého prosince připlouvá do přístavu nedaleko Haagu lod' vezoucí sv. Mikuláše. Děti věří, že přijel ze země věčného ledu blízko severního pólu, z Norska. Většina Nizozemců jsou protestanti, kteří sváteční dny tráví v rodinném kruhu. Podobně jako u nás jedí na Štědrý večer ryby a jako dezert mívají dort, většinou ovšem kupovaný. Po večeři se rozdávají dárky. Následující den bývá k obědu krocan. Zajímavou tradici má řecký Štědrý den, který se slaví hlavně u přátel a známých, v barech a restauracích. Je to den všeobecné zábavy a veselí. Ti, co se rozhodli zůstat doma, večeři hodně pozdě, zpravidla krocana nadývaného rýží. Nepijí nic jiného než lahodné řecké červené víno. Vyrcholením slavnostního večera je rozdávání velkého množství nápaditě zabalených velkých i malých dárků.

V Mexiku jsou Vánoce jednoznačně rodinným svátkem. Pokud by snad byl pozván někdo cizí, je to pro něho mimořádná pocta. Večeřet se začíná až o půlnoci a musí to být nejlepší a nejslavnostnější jídlo roku. Podává se krocan a ryby, moučníkem je ovoce. První den sváteční nese zajímavý název "recalectado", tedy ohříváný. Nevaří se totiž nic nového, čerstvého, ale rodina se spokojí s tím, co zbylo od štědrovečerní večeře.

A co se týče svátků, tak v prosinci slaví např. Evan, Hostivít, Chval, Albína, Féba a třeba Niké, atd... ale taky Dětřich – vládce lidu, oslavuje 15. prosince; Jošt – jméno keltského původu, které znamená bojovník, sfoukává svíčky 13. prosince; slavnému mstiteli (a Zorro to není) Mstislavu se přeje 19. prosince; Babetka – ojedinělé jméno francouzského nebo hebrejského původu dostává dárky 4. prosince; Damaris – manželka, slaví 20.

prosince a Gaja nebo Gajana – země, stejně jako Eva, slaví svátek na Štědrý den.

A protože budou ty Vánoce, tak vám prozradím, jak je přeložit do jiných jazyků...třeba arabsky: id al-

milad; norsky, švédsky a dánsky: jul; esperanto: Kristnasko; finsky: joulu; hebrejsky: chagamolad hanotsri; holandsky: Kerstmis; chorvatsky: Bozic; indonésky: Hari Natala; japonsky: kurisumasu [krismas] a maďarsky: karácsony. Na závěr vám přeji moc dárků, splněná přání a úspěšný nový rok. A

nezapomeňte, že: „Nejkratší odpovědi Ano a Ne vyžadují nejdelšího rozmýšlení.“ (Pythagoras ze Samu) Mějte se krásně.

Gizela

Poznej Prahu 6

Vidím, že jsem Vás v minulém Týpku značně potrápil. A přitom to bylo tak prosté. Jednalo se o místo, které velice dobře znáte – železniční přejezd na Hradčanské. Ty sloupy, trčící k nebi, jsou závory.

Jelikož se blíží Vánoce a já vás nechci přes prázdniny unavovat, dám vám něco jednoduchého.

Bodování

Časy se mění a my ne. Ale body a bodíky ANO! A protože je tu další Týpko, tak se dozvítě, jak na tom jste.

Na trať nám naskočili další závodníci (sice s malým zpožděním, ale odhodláním

to snad doženou) a staří známí jsou zas o kus dál. Vytvořil se také nový tým z nových jezdců, zvaný též bezejmenní (výběr jména je stále v rozhodovacím řízení – pozn. Gimli). Byla překročena magická hranice rovných sto bodů. A kdo to byl, to se dozvítě o kus dál. Co jinak? Vzhledem k tomu, že nikdo neodevzdal své hlasy do soutěže (kromě nás), vyhráli jsme my! A odměnu si sníme!

Tak to bylo od nás z bodovacího centra vše a rozloučíme se s vámi s pozdravem: Tě boD!

Jmenuji se Bod. James Bod (Vigo a Bužu)

DRUŽINY

1	Orlíci	59
2	Tygři	47
3	Kamzíci	37
4	Delfíni	23
5	Zubři	11
6	Bezejmenní	5

JEDNOTLIVCI

1	Helmut	(TY)	120
2	Ikarus	(OR)	113
4	Jana	(DE)	95
5	Cvalda	(KA)	86
6	Berenika	(OR)	85
7	Babča	(OR)	78
8	Eidam	(KA)	77
9	Pečeně	(DE)	59
10	Beatrix	(ZU)	56
11	Jake	(KA)	46
12	Jakub	(OR)	31
13	Sebastian	(ZU)	24
14	Tomáš	(BJ)	8
15	Míťa	(BJ)	6
16	Matěj	(ZU)	3